

Det haver så nyligen regnet

Mel.: Dansk folkevis

arr. Svend S. Schultz

Tekst: Johan Ottosen

S
A
T
B

1. De - t ha - ver så ny - li - gen reg - net, det har stor - met og pis - ket i vor lund.
Frø af u - græs er fø - get o - ver heg - net, åg på nak - ke og lås for vor mund.

4

Å - rets løb har sin lov, der blev lyst i vor skov, ak, hvor kort, ind - til alt er stor - mens rov.

2. Det har
Som de

reg - net men reg-___ nen gav
tro' - de, at sko-ven alt var

grø-de, det har
ø - de, så de

stor-met, men stor-men gjor - de
vår - kraf-tens spi - __ ren - de

stærk.
værk.

2. Det har
Som de

reg - net men reg-___ nen gav
tro' - de, at sko-ven alt var

grø-de, det har
ø - de, så de

stor-met, men stor-men gjor - de
vår - kraf-tens spi - __ ren - de

stærk.
værk.

2. Det har
Som de

reg - net men reg-___ nen gav
tro' - de, at sko-ven alt var

grø-de, det har
ø - de, så de

stor-met, men stor-men gjor - de
vår - kraf-tens spi - __ ren - de

stærk.
værk.

2. Det har
Som de

reg - net men reg-___ nen gav
tro' - de, at sko-ven alt var

grø-de, det har
ø - de, så de

stor-met, men stor-men gjor - de
vår - kraf-tens spi - __ ren - de

stærk.
værk.

4

For de gam - le, som faldt, er der
ny o-ver-alt, de vil mø - de, hver gang der bli-ver kaldt.

For de gam - le, som faldt, er der
ny o-ver-alt, de vil mø - de, hver gang der bli-ver kaldt.

For de gam - le, som faldt, er der
ny o-ver-alt, de vil mø - de, hver gang der bli-ver kaldt.

For de gam - le, som faldt, er der
ny o-ver-alt, de vil mø - de, hver gang der bli-ver kaldt.

S
A
T
B

3. Og de tro' - de at hjer - te - bånd kan bris-te, og de tro'-de, at glem-mes kan vor ret!
De skal vi - de, de al - drig ser de sids-te, de skal vi - de, at in - gen bli - ver træt.

3. Og de tro' - de at hjer - te - bånd kan bris-te, og de tro'-de, at glem-mes kan vor ret!
De skal vi - de, de al - drig ser de sids-te, de skal vi - de, at in - gen bli - ver træt.

3. Og de tro' - de at hjer - te - bånd kan bris-te, og de tro'-de, at glem-mes kan vor ret!
De skal vi - de, de al - drig ser de sids-te, de skal vi - de, at in - gen bli - ver træt.

3. Og de tro' - de at hjer - te - bånd kan bris-te, og de tro'-de, at glem-mes kan vor ret!
De skal vi - de, de al - drig ser de sids-te, de skal vi - de, at in - gen bli - ver træt.

4

Thi som å - re - ne randt, sås det: bån - de - ne bandt, kræf - ter fød - tes for kræf - ter - ne, som svandt.

Thi som å - re - ne randt, sås det: bån - de - ne bandt, kræf - ter fød - tes for kræf - ter - ne, som svandt.

Thi som å - re - ne randt, sås det: bån - de - ne bandt, kræf - ter fød - tes for kræf - ter - ne, som svandt.

Thi som å - re - ne randt, sås det: bån - de - ne bandt, kræf - ter fød - tes for kræf - ter - ne, som svandt.

S
A
T
B

4. De kan fæl-les spær - re med far-ver og med spro- gi-ver vo-re tan-ker pæ-le, de kan mæ-le, fæl-les lok-ke med løf - ter og med vil-je gør kamp - da-gen løn, skøn.

4. De kan fæl-les spær - re med far-ver og med spro- gi-ver vo-re tan-ker pæ-le, de kan mæ-le, fæl-les lok-ke med løf - ter og med vil-je gør kamp - da-gen løn, skøn.

4. De kan fæl-les spær - re med far-ver og med spro- gi-ver vo-re tan-ker pæ-le, de kan mæ-le, fæl-les lok-ke med løf - ter og med vil-je gør kamp - da-gen løn, skøn.

4. De kan fæl-les spær - re med far-ver og med spro- gi-ver vo-re tan-ker pæ-le, de kan mæ-le, fæl-les lok-ke med løf - ter og med vil-je gør kamp - da-gen løn, skøn.

4

Ny - e strids-mænd skal der, ny - e strids-mænd skal her slut-te kreds om den fa - ne, vi har kær.

Ny - e strids-mænd skal der, ny - e strids-mænd skal her slut-te kreds om den fa - ne, vi har kær.

Ny - e strids-mænd skal der, ny - e strids-mænd skal her slut-te kreds om den fa - ne, vi har kær.

Ny - e strids-mænd skal der, ny - e strids-mænd skal her slut-te kreds om den fa - ne, vi har kær.

S
A
T
B

5. Ja, det
man-gen

ha - ver så ny - li - gen
eg er for u - vej - ret

reg - net, og de
seg - net, men end

træ - er de dryp - _ per end - nu,
da er vi frej - di - ge i hu;

4

vi - ger
vi - ger

ej ud af spor for vi
ej ud af spor for vi

ken - der det ord: Det har
ken - der det ord: Det har

slet in - gen hast for dem, som tror,
slet in - gen hast for dem, som tror.